

[Lange.]

Statsbanerne kan løse de Opgaver, som Udviklingen kræver. Og det, der vil kræve Fremtidens store Jernbaneudgifter, er netop Modernisering af de bestaaende Jernbaneanlæg — nye Strækninger vil neppe blive taget ind —, og naturligvis da først og fremmest Modernisering af de mest benyttede Jernbanelinier. Og naar det skal gøres, er det vel, fordi det vil betale sig bedst for Statsbanerne. Jeg kan derfor ikke mene, at denne Modernisering er noget, man naturligt kan kræve Kommunernes Støtte til. For øvrigt vil Kommunerne i mange Tilfælde faa Udgifter til Vejanlæg, til Viadukter og andet, naar der foretages en saadan Forandring af Banerne. I den By, hvor jeg bor, er der foretaget en Flytning af Jernbanestationen, som har været utilfredsstillende for de 95 pCt. af Byens Befolkning, og som har vakt stor Misstemning; ikke des mindre har denne Flytning paaført Kommunen store Udgifter til nye Vejanlæg. Men hertil kommer, at en Lov som den her omhandlede vil paaføre de Kommuner, som man vil have skal give Tilskud, en Konkurrence til deres Sporveje, og den vil maaske ogsaa bevirke, at Skatteydere flytter til andre Kommuner. Endelig kan man ogsaa henvise til, at København og Frederiksberg allerede i 1919 har betalt store Bidrag til Statsbanerne og har kunnet gaa ud fra, at der ikke vilde blive krævet yderligere Bidrag til Ordningen af de københavnske Jernbaneforhold.

Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil jo skaffe meget Arbejde, og jeg vil gaa ud fra, at man i videst mulig Udstrækning lader danske Virksomheder udføre det Arbejde, som de foreslaaede Anlæg kræver.

Partiet Venstre og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har stærkt krævet, at der til dette Lovforslag blev knyttet en Bestemmelse om, at der skulde ydes et Beløb — der er foreslaaet 8 Mill. Kr. — til Hjælp til nødstedte Privatbaner. Mit Parti har Sympati for, at der ydes Støtte til Privatbanerne, og den højtærede Minister for offentlige Arbejder har jo ogsaa oplyst, at vi for flere Maaneder siden har taget dette Spørgsmaal op til Undersøgelse. Det var ogsaa mit Parti i det andet høje Ting, der foranledigede en Henvendelse til den højtærede Minister om at nedsætte et Udvalg — et Udvalg, der skulde arbejde meget hurtigt — til at undersøge, paa hvilken Maade man kunde komme de private Baner til Hjælp. Hvis man hurtigt kan faa tilvejebragt Oplysninger og finde en god Løsning paa Spørgsmaalet, ja, saa kan det maa-

ske løses samtidig med dette Lovforslags Gennemførelse, men jeg synes i og for sig ikke, det er naturligt at koble de to Ting sammen. Hvert af disse Spørgsmaal maa have en saglig Løsning. Hvis man anser Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag for nødvendig, er det ikke rimeligt at sinke den ved at rejse Krav, som naturligt bør behandles selvstændigt. Jeg mener derfor, at det Forslag, som mit Parti har stillet i det andet høje Ting om Nedsættelse af et Udvalg, der skulde undersøge Sagen, maatte være tilfredsstillende, og jeg vil staa paa det Standpunkt, medmindre man indenfor det Udvalg, der vil blive nedsat til Behandling af dette Lovforslag, kan finde en Løsning, som ikke vil sinke Lovforslaget, hvis Gennemførelse i denne Samling vil være af stor Betydning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Efter den Række Udtalelser af sagkyndig Natur, som er fremsat for at belyse det foreliggende Emne, skal jeg villigt erkende, at det vil være meget vanskeligt at bringe nye Momenter ind i denne Forhandling, og jeg skal derfor ikke falde for den Fristelse at fordybe mig stærkt i det foreliggende Emne. Jeg vil straks erklære, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste. Det er jo et Skridt ud i det uvisse, der er Tale om, men efter vort Syn er der her i Virkeligheden intet Valg. Hvis ikke Resultatet skal blive, at Statsbanerne sækker fuldstændig agter ud i den Konkurrence, de for Tiden har med andre og mere moderne Færdselsmidler, er det ganske nødvendigt, at der bliver foretaget et Fremstød paa dette Omraade, og jeg kan ikke se rettere end, at den højtærede Minister her har gjort et Skridt i den rigtige Retning. Man naar nemlig ikke noget i Retning af bedre Resultater for Banerne ved at etablere kunstige Forbud og rejse Skranker overfor andre Trafikmidler. Det vil i det lange Løb sikkert give det modsatte Resultat af det, der var tilsigtet. Hvis der virkelig skal opnaas en Forbedring af Banernes økonomiske Vilkaar, maa man nemme den gyldne Regel, at man maa optage Konkurrencen paa lige Fod med de andre Trafikmidler, og det er jo det, man vil prøve paa her ved at følge de nye Principper, som Lovforslaget anviser. Den Tilbagegang i Rejsernes Antal, der desværre har vist sig at være Resultatet af de nuværende Trafikforhold, og som blev oplyst af den højtærede Minister i hans Forelæggelsestale, taler et